

ELŐSZÓ

A két év előtti gyergyószentmiklósi gyűlésen elhangzott előadások és felszólalások élesen megvilágították az erdélyi magyarság nehéz gazdasági helyzetét s az ott elfogadott határozati javaslatok programmszerűen kijelölték a reánk várakozó legfontosabb teendőket.

A két év előtt lefektetett alapok továbbépítése s az elvégzendő feladatok átvizsgálása volt az 1928 október 13-ikán Székelyudvarhelyen tartott második nyilvános közgazdasági gyűlés feladata.

A lefolyt két esztendő alatt sokat tanultunk és tapasztaltunk.

Ma, már világosabban látjuk saját helyzetünket Romániában; világosabban látjuk az általunk elérhető lehetőségeket s a vezetőinkkel szemben támasztható kívánalmainkat is.

Felőcsudtunk a nagy csapás kábulatából, az első évek elkeseredett lethargiájából és tudatára ébredtünk a reális erőviszonyoknak.

Ez az öntudatra ébredés – ha teljes és végleges lesz – meg fog majd óvni a télen álmodozásoktól s megmaradt kevés, de azért még mindig jelentős erőnkészletünk céltudatos felhasználására fog ösztönözni.

Az öntudatraébredés e folyamatában jelentős mozzanatot reprezentál az 1928. október 13-iki második közgazdasági gyűlés, melynek tárgyalási anyagát s a rákövetkező napon ugyanott tartott országos magyar nagygyűlés által elfogadott határozatait most nyilvánosságra bocsátjuk.

A figyelmes olvasó meg fogja találni még itt-ott e füzetben is a régi gondolkodás, a régi elbizakodottság és egyéb ősi hibáink egyik-másikának sajnálatos hatását és befolyását. Az egész kép azonban, melyet a gyűlés anyaga mutat,

már a megváltozott viszonyokkal számolni tudó s ezek dacára is élni akaró magyar életrealitást tükrözi vissza.

*Hisszük, hogy a disszonáns hangok fokozatosan elhal-
kúlnak s amint politikai téren már az erdélyi magyarság meg-
találta a követendő egyetlen helyes utat, úgy következetes
munkánkkal kialakíthatjuk azt a gazdasági programot is,
melyet az összesség egész erejével támaszthatunk alá s amely-
nek gyakorlatba való átvitele lehetővé teszi, hogy Erdély
ősi földje jövőre is megteremje az ittmaradt magyarság szá-
mára a mindennapi kenyeret.*

Dicsőszentmárton, 1929. Husvétvasárnap.

GYÁRFÁS ELEMÉR.